SPORTUL Magazin

AMINTIRI...

Pentru cuplul de balerini MARIA MITRACHE — VICTOR VLASE, de la Teatrul de Operetă, exercițiul fizic reprezintă o... obligație profesională. Talentații dansatori nu se sfiesc să declare că datorează o bună parte a reușitelor lor artistice practicării zilnice a gimnasticii.

Victor Vlase a mai fost subjugat de o pasiune : este colecționar de insigne, cele sportive aflîndu-se pe primul plan al preferințelor sale. Festivalul de la Sofia — la care cei doi artiști români au participat cu un remarcabil succes — i-a îmbogățit substanțial valoroasa colecție.

Foto : AUREL NEAGU

Duminicile unui nesportiv

CICLISM

Turul ciclist al României, care va începe la 2 septembrie, are un trecut de peste trei decenii. Este, cum s-ar spune, o competiție cu tradiții foarte solide la noi. Citeam în presa de altădată despre felul în care era întîmpinat, de-a lungul șoselelor, convoiul bicicletelor agile : oamenii ieșeau cu doniți de apă să astîmpere setea sportivilor albi de praful drumului, prin sate îi primea, chiuind, populația gătită de sărbătoare, pe platurile însorite îi însoțea cîntec de caval și tulnic. Cică în Mehedinți, țăranii și-au luat atît de serios sarcina de „răcoritori" ai zădufului pedaliștilor, la care îi îndemnase presa cu prilejul primelor tururi ale țării, încît au năpustit asupra sprintenilor drumeți găleți întregi de apă scoasă din puțuri. Unul dintre ei a fost măturat din șaua vehiculului său și rănit serios în cădere.

Dovadă că singure bunele intenții n-ajung, nici chiar în sport !

Cine are răbdarea să cerceteze rubricile sportive ale ziarelor din trecut descoperă multe detalii pitorești ale prestigiosului tur. Dacă are nițică pasiune și urcă în susul vremii, ca păstrăvii în susul riurilor, poate da chiar peste un amănunt „eroic" al începuturilor sportului pe roți în țara noastră : în tîrziul toamnei din 1900, cînd zilele mai erau înecate în soarele culesului de vii și viespile jucau nebune în jurul căruțelor cu poamă, poetul Alexandru Macedonski, călare pe un velociped, a pornit de la Capul Podului din București, însoțit de un tînăr setos de gloria muzelor, Constantin Cantili, într-o excursie pînă la Brașov. A fost, poate, prima cursă lungă omologată de presă, întreprinsă de un sportiv amator al roților în spițe, poetul regretelor tîrzii și-al rozelor ce mor. Excursia lui a durat trei zile, una pînă la destinație și două îndărăt, cu o înnoptare într-un han de la Cîmpina. I-ar fi spus pare-se Macedonski tovarășului său, sprinten la picioare și la minte deopotrivă, luîndu-l sfios de braț într-o scurtă haltă la Bănești, unde avea să se prăbușească mai tîrziu Aurel Vlaicu :

— Mișcarea e poezie și drumeția-i încîntare, fiindcă peisajul românesc e mai măreț în variația lui decît cel din Elveția, care e patria tradițională a turismului.

A spus-o n-a spus-o, eu înclin să cred mai degrabă că a spus-o. Și la fel vor fi înclinați să creadă mulți concurenți ai apropiatului tur ciclist, care vor străbate meleagurile noastre coapte de anotimp, printre toate revărsările de daruri ale pămîntului, pe sub salcîmii din care vor zbura pe maiourile colorate primele frunze ofilite, călătorind cu zarea pe care funigeii și-or scrie, cu fire albe și subțiri, delicatele mesaje de bunrămas ale verii.

Numai de s-ar mai alege cu ceva, pe lîngă experiență și trofee, din zborul lor pe roți de-a lungul și de-a latul țării participanții la competiția asta : cu sentimentul reconfortant al frumuseților fără număr ale pămîntului românesc !

George SBÂRCEA

Gutmann-Partenkirchen

Olympia-Eisstadion

Dienstag, 6. August 1968 - 20 Uhr

Großes internationales Schaulaufen der Weltelite

D. Towler - B. Ford

Gabriele Seyfert Hanna Maskova

Jay Humphry H. Steiner - H. U. Walther Ondre Nepela

Janet Lynn G. Hauss - W. Hälner Marian Filc

Beatrice Hustiu E. Schneider - W. Bietak Daniel Höner

Eileen Zillmer Reiner Kettterer

Micuța noastră „Ciocîrlie" a cules aplauze la Garmisch-Partenkirchen

Scrisoare de la Beatrice Huștiu... Abia sosită la Garmisch-Partenkirchen (R. F. a Germaniei), pentru un stagiu de pregătire pe gheața patinoarului acoperit din renumita stațiune de sporturi de iarnă din Alpii Bavariei micuța noastră patinatoare a și fost invitată la o serie de demonstrații internaționale. Prima s-a desfășurat chiar la Garmisch, cu participarea „elitei mondiale" a sportului pe patine — așa cum atestă și textul afișului alăturat, care ne-a parvenit cu același plic. Alături de celebrități ca perechea engleză **Diane Towler — Bernard Ford** — campioni mondiali la dansuri, vicecampioana mondială **Gabrielle Seyfert**, campioana europeană **Hanna Maskova**, canadianul **Jay Humphrey**, cehoslovacii **Nepela** și **Filc**, au participat și o serie de tinere speranțe, ca americanca **Janet Lynn** (14 ani) și elvețianul **Daniel Hőner**. Mezina spectacolului — bineînțeles — românca **Beatrice Huștiu**. Interpretînd cu aplomb dansul „Ciocîrliei", ea a fost rechemată de public pentru două bis-uri...

„Zilnic patinez 4—5 ore — precizează Beatrice, în scrisoare — **și antrenorul Zeller este foarte mulțumit de mine. Dimineața exersez numai figuri obligatorii, iar după-amiaza fac liberele. La 2 septembrie, cînd împlinesc 12 ani, sînt invitată la o nouă demonstrație. Îmi pun din nou costumul național și sper ca „Ciocîrlia" mea să cînte la fel de frumos. Sărutări tuturor...**"

VI-L PREZENTĂM PE

CONSTANTIN MORUZAN, DECANUL „MICROBIȘTILOR"

Aproape în orice „microbist" — în sensul bun al cuvîntului — veți găsi un fost sportiv, cu perfomanțe mai mult sau mai puțin răsărite; sau, cum se întîmplă de multe ori, un învins. Un astfel de „microbist", din rîndul celor „învinși", este și cunoscutul regizor artistic de la Radiodifuziune, Constantin MORUZAN, artist emerit.

LA IAȘI, ÎN URMĂ CU PATRU DECENII

Pasiunea pentru sport — după cum ne mărturisește reputatul regizor — s-a născut în elevul C. Moruzan de la Liceul național din Iași încă din primele clase. Ba, i se pare chiar că a venit cu ea din satul său natal, situat la 40 km de capitala Moldovei, unde se ducea pe bicicletă, în fiecare simbătă după primeneli și de-ale gurii.

Făcea parte din echipa de oină a liceului, ca și din formația respectivă de fotbal. Dar cel mai mult iubea boxul. Băiatul era bine clădit, masiv chiar, și avea o forță de urs. De altfel, colegii îl porecliseră „ursul".

Prin sălile de box improvizate, insuficient utilate, și, firește, improprii — înjghebate în vreo magazie sau un garaj din vreun cartier al Iașului de atunci — micii aspiranți la gloria pugilistică boxau cu toptanul, pregătindu-se pentru ziua cea mare — a debutului — cînd vor apărea în fața publicului.

O asemenea zi mare aștepta — cu emoție — și elevul C. Moruzan din clasa a 8-a.

„Eram bine pregătit — își amintește interlocutorul nostru

— pentru debutul competițional. Stînga mea făcuse deja ravagii printre colegii de box. Continuam pregătirea cu mult sîrg"...

Dar viitorul boxer consacrat (cum se visa) n-a ajuns la „premieră", căci s-a îmbolnăvit de febră tifoidă. După o perioadă destul de lungă, refăcut, a reluat activitatea sportivă și, în special, cea pugilistică, frămîntat de dorința de a deveni un as al ringului. Este, însă, din nou stopat : o flebită pune capăt activității sportive și înflăcăratelor vise ale tînărului ieșean.

ÎN 25 DE ANI, NICI O ABSENȚĂ

Deși învins, definitiv învins, C. Moruzan n-a părăsit arena sportivă. Dimpotrivă, a îndrăgit-o mai mult. De atunci — sînt patru decenii — pasiunea pentru sport l-a transformat într-un vajnic spectator ; „microbist" de mare calibru. În această calitate, are și unele... performanțe. Din 1943 — cînd s-a stabilit în București — nu a lipsit de la nici o finală a campionatelor naționale de box; fără a mai aminti de nenumăratele gale vizionate în sala Floreasca, pe „Republicii", pe „Dinamo" sau în diferitele săli din cartierele bucureștene.

L-a aplaudat pe Lucian Popescu (în ultimele sale meciuri), pe C. Cionoiu, Ion Popa, I. Chiriac (din vechea gardă), Linca, Ciobotaru, Dobrescu, Fiat, Eustațiu Mărgărit („Tan-

(Continuare în pag. a 3-a)

Emil IENCEC

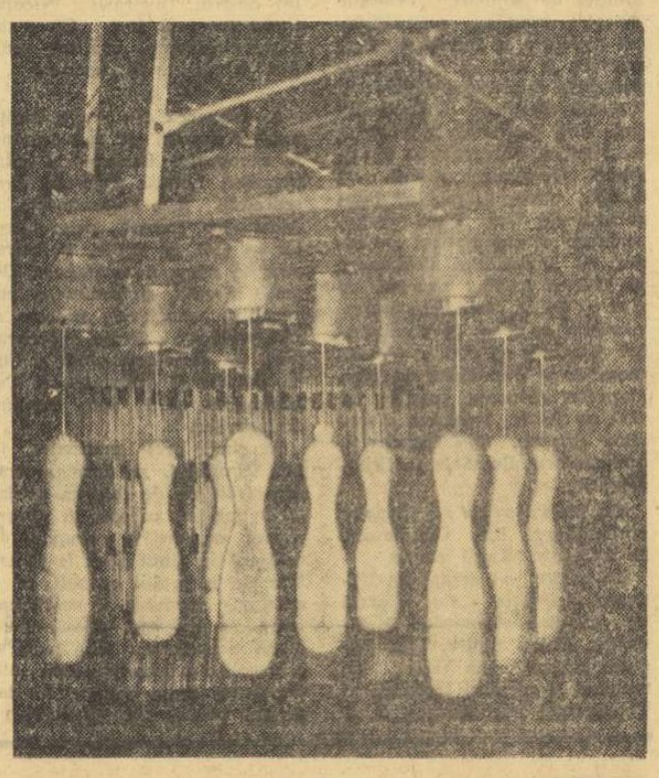

TEHNICA MODERNĂ ȘI POPICELE

Cei care merg la „popice" au putut observa, de multe ori, o scenă puțin plăcută : jucători care se enervau din cauza încetinelii cu care ridicătorul așeza popicele la loc. Desigur, la starea psihică a popicarilor respectivi contribuiau și... rezultatele pe care le obțineau pînă atunci. O dată însă cu introducerea sistemului automat de ridicare a popicelor, amatorii acestui sport nu mai au nici un motiv de a fi nervoși : popicele sînt ridicate imediat printr-un sistem electronic.

Această tehnică modernă poate fi întîlnită pe arena Voința din Capitală. Mai precis : pe pistele nr. 5 și 6, unde aparate electronice și electromecanice înregistrează pe un ecran luminos numărul bilelor lansate, precum și rezultatele obținute (la o aruncare și la total). Dar, treaba cea mai importantă pe care o fac aceste aparate este așezarea rapidă la loc a popicelor doborîte. Totul e să aibă ce așeza!

T. R.

In fotografie : partea cea mai importantă a instalației, aparatul care ridică automat popicele căzute (Foto : TH. ROIBU)

RĂSPUNDE Ion Poștașu

CONSTANTIN VASILESCU, GIURGIU. Incidentul la care vă referiți s-a petrecut în meciul Ripensia — F.C. Austria, între celebrul înaintaș al vienezilor, Sindelar, și arbitrul jocului respectiv, nu mai puțin renumitul nostru arbitru Denis Xifando. Lui Sindelar i se poate reproșa doar modul cum a reacționat. Dreptatea a fost însă de partea lui ; la executarea unor lovituri de la 11 metri (2) în favoarea Ripensiei, Zombori, rezerva lui Pavlovici, care stătuse pînă atunci în spatele porții acestuia, a intrat repede în teren și, ca mare specialist al acestor lovituri, a tras el și a marcat ! La primul gol, nimeni n-a observat manevra ce se efectuase. Cînd însă Zombori a transformat și cel de al doilea „11 metri", în condițiuni identice, Sindelar a descoperit șmecheria și, enervîndu-se, l-a bruscat pe Denis Xifando. Gest regretabil, firește. Dar și greșeala lui Denis a avut dimensiuni incomensurabile ! Gîndindu-ne la cele întîmplate acum 30 de ani, pe terenul Venus, poate că e cazul să fim mai îngăduitori cu un arbitru din zilele noastre, care dă aut în loc de corner !

LAURENȚIU PALCĂU, BUZĂU. **„Cartea pe care noi, cei mici, am dori s-o avem cu toții este „Abecedarul micului fotbalist".** Sperăm să n-o așteptați prea mult, adică să nu creșteți mari și să vă și însurați între timp ! Petre Steinbach și editura C.N.E.F.S. au cuvîntul !

V. NISTOR, BUHUȘI. Memoria vă înșeală : după campionatul mondial din 1966, cucerit de echipa de fotbal a Angliei, Alf

Ramsey, antrenorul reprezentativei engleze, a primit titlul de „Sir". Bobby Moore, nu. Nu contează însă : cînd joacă — este un... Sir !

GHEORGHE STAMU, CALARAȘI. Viorel Mateianu a jucat pentru prima oară în divizia A, în 1957, sub culorile Progresului. De aici, el a plecat la Universitatea Cluj. În 1962, s-a reîntors în București, fiind legitimat de data aceasta la Steaua. Un an mai tîrziu avea să revină la prima dragoste : la Progresul.

NICU EȘANU, FOCȘANI. O greșeală de tipar l-a... întinerit pe Peteanu (Progresul) cu 10 ani. A apărut 19 ani în loc de 29. El, probabil, nu s-a supărat de loc ! Dv., însă, da. Și aveți dreptate. Pe Dobrin, în schimb, l-am îmbătrînit cu 2 ani. El n-are decît 21 de ani.

AL. URSESCU, REȘIȚA. Nu noi sîntem cei care vă putem răspunde în această problemă, ci Oficiul Național de Turism.

ION COVEANU, COMUNA SCHITU. Australianul Ron Clarke are 31 de ani. Printre alte recorduri mondiale, el îl deține pe cel de la 5 000 m (13:16,6), ca și pe cel de la 10 000 m (27:39,4). Vreți să obțineți un autograf de la Ron Clarke ? Cel mai greu lucru este să-l găsiți, mai ales în această perioadă premergătoare J.O., cînd participă la diferite concursuri organizate de la un capăt la celălalt al pămîntului.

S. ARON, BUCUREȘTI. Finala turneului de fotbal din cadrul Jocurilor sportive ale Festivalului din 1953 s-a disputat pe stadionul „23 August", atunci inaugurat. Echipa noastră a avut ca adversară o bună selecționată maghiară, pe care a dominat-o multă vreme (a și condus cu 3—1), pierzînd însă pînă la urmă cu 4—3. Ca de obicei !

Ilustrații : N. CLAUDIU

Poante... boante

● *O echipă dirijată de antrenor, de la margine, este la fel ca un student căruia i se suflă la examen.*

● *Publicul este sentimental : admiră pe cei tari, dar ține cu cei slabi !*

● *Englezii joacă mingea, brazilienii se joacă cu ea.*

N. BRAȘOVEANU

19 AUGUST 1928: PRIMII ALPINIȘTI ROMÂNI PE MONT BLANC

Mîine se împlinesc 40 de ani de la realizarea, de către doi sportivi români, a unei mari performanțe alpine : cucerirea Mont Blanc-ului (4 810 m).

Alexandru Colfescu din Alexandria și Gogu Popescu din Oravița sînt primii români care au atins Mont Blanc-ul. O ispravă deosebită pentru vremea aceea.

ANUNȚ

MINISTERUL INDUSTRIEI ALIMENTARE

pregătește în anul școlar 1968—1969 prin ȘCOLILE PROFESIONALE, muncitori calificați pentru următoarele meserii :

OPERATOR la fabricarea zahărului, uleiului, berii, spirtului, amidonului ;
PREPARATOR de conserve, produse din lapte, produse zaharoase, produse făinoase, mezeluri și conserve din carne ;
VINIFICATOR ȘI PREPARATOR de băuturi alcoolice și răcoritoare ;
BRUTARI ;
MORARI ;
LABORANT în industria alimentară ;
LĂCĂTUȘ MECANIC în : industria alimentară, mașini și instalații frigotehnice ;
ELECTRICIAN în construcții și instalații industriale, de aparate de măsură și automatizare ;
STRUNGARI, SUDORI, INSTALATOR de instalații tehnico-sanitare și gaze.

ȘCOLARIZAREA ACESTOR MESERII SE VA FACE LA :
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — BUCUREȘTI, str. Spătaru Preda nr. 16 — telefon 233701
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — ARMĂȘEȘTI, județul Ilfov — telefon 3234
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — CLUJ, str. 23 August nr. 22 — telefon 22412
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — GALAȚI, bd. Republicii nr. 169 — telefon 14276
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — CRAIOVA, str. Mihai Viteazu nr. 2 — telefon 3538
GRUPUL ȘCOLAR PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — SIBIU, str. Turismului nr. 15 — telefon 11929
ȘCOALA PROFESIONALĂ PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARA — ROMAN, str. Dezrobirii nr. 6 — telefon 1895.

Se primesc absolvenți ai școlii generale (de 7—8 ani) în vîrstă de cel mult 18 ani — împliniți în cursul anului 1968.
Recrutarea candidaților se va face prin întreprinderile M.I.A. din județele unde acestea își au sediul.
Concursul de admitere se va desfășura în perioada 1—10 septembrie 1968 și va consta din următoarele probe : Limba română și matematică, scris și oral.
Informații suplimentare se pot lua de la întreprinderile și de la școlile mai sus menționate.

UNIFORME ȘCOLARE

- BLUZE DE OLANDINĂ MÎNECĂ SCURTĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31 VIII 1968).
- SARAFANE DIN ȚESĂTURI DE BUMBAC ȘI LÎNĂ ȘI BLUZE OLANDINĂ MÎNECĂ LUNGĂ CLASELE V–VII, ROCHIȚE PENTRU PREȘCOLARI, ROCHIȚE ZEFIR CARO ȘI ȘORȚULEȚE OLANDINĂ CL. I–IV, BLUZE ȘI FUSTE PIONIERI, HALATE OLANDINĂ CL. V–XII.
- COSTUME UNIFORMĂ CL. I–XII, PANTALONI UNIFORMĂ LUNGI ȘI SCURȚI, CĂMĂȘI ZEFIR CARO, CĂMĂȘI ȘI PANTALONI PIONIER.

ALTE ARTICOLE DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU ȘCOLARI

- PARDESIE STOFĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31-VIII);
- RAGLANE DIN TERCOT (REDUCERE PÎNĂ LA 30% PÎNĂ LA 31.VIII);
- COSTUME ȘI SACOURI DIN ȚESĂTURI DE BUMBAC (REDUCERE 30%).
- SANDALE PLASĂ RELON (REDUCERE 30%);
- COSTUMAȘE DIN ȚESĂTURI BUMBAC (REDUCERE 30%);
- ȚESĂTURI DIN BUMBAC ȘI MĂTASE PENTRU ROCHII, BLUZE ȘI CĂMĂȘI (REDUCERE 30%).